

Cum pot schimbările în raționalitate să ajute o economie depresată

Lucian Croitoru

20 Mai 2015

BNR

Ipotezele

Perspectiva optimistă apare la o rată a șomajului $u_{nor} > u^*$, după o criză, când economia își revine. u^* este rata naturală a șomajului

Angajații cu munci auxiliare: o proporție constantă (c_p) din angajații de bază

Numărul minim de persoane auxiliare angajate în exces după stabilirea normelor este o proporție constantă subunitară pozitivă (c_{xef}) din numărul de personal auxiliar ($c_{xef} \in (0,1)$). Fără norme, $c_{xef} = 0$.

Definiții:

u^R = rata curentă a șomajului atunci când există norme;

u^P = rata curentă a șomajului dacă firmele nu au norme;

$$u_t^R - u_t^P = u_t^{xef}$$

$$u_t^{xef} = c_p c_{xef} \hat{u}_t^{Pnor} = \text{rezerve de eficiență}$$

Gap-urile față de u_{nor}

$$\hat{u}_t^{Pnor} = u_t^P - u_{nor}, \text{ gap față de } u_{nor},$$

cu $u_t^P < u_{nor}$;

$$\hat{u}_t^{Rnor} = u_t^R - u_{nor}, \text{ gap față de } u_{nor},$$

cu $u_t^R < u_{nor}$;

$$\hat{u}_t^{Rnor} = \hat{u}_t^{Pnor} + u_t^{xef} \text{ Relația dintre gap-urile}$$

față de u_{nor}

Gap-urile față de u^*

$\hat{u}^P = u_t^P - u^* =$ gap-ul ratei șomajului determinat de cerere (nu există norme);

$\hat{u}_t^R = u_t^R - u^* =$ gap-ul ratei șomajului când există norme;

Constanta $\mathcal{L} = u_{nor} - u^*$

Constanta $\mathcal{L}^y = y_{nor} - y_{2_t}^*$, unde $y_{2_t}^* =$ logaritmul producției potențiale; $y_{nor} =$ logaritmul producției la nivelul la care se instituie normele

Ecuția ofertei

$$\pi_t = \beta E_t\{\pi_{t+1}\} + kx_{2t}, \text{ cu } k = \lambda(\sigma + \varphi) \quad (1)$$

Sau, înlocuind x_{2t} cu \hat{u}_t^P când nu există norme

$$\pi_t = \beta E_t\{\pi_{t+1}\} - \lambda\gamma_1 \hat{u}_t^P \quad (2),$$

unde $\gamma_1 \hat{u}_t^P$ = este deviația costului marginal real de la trend;

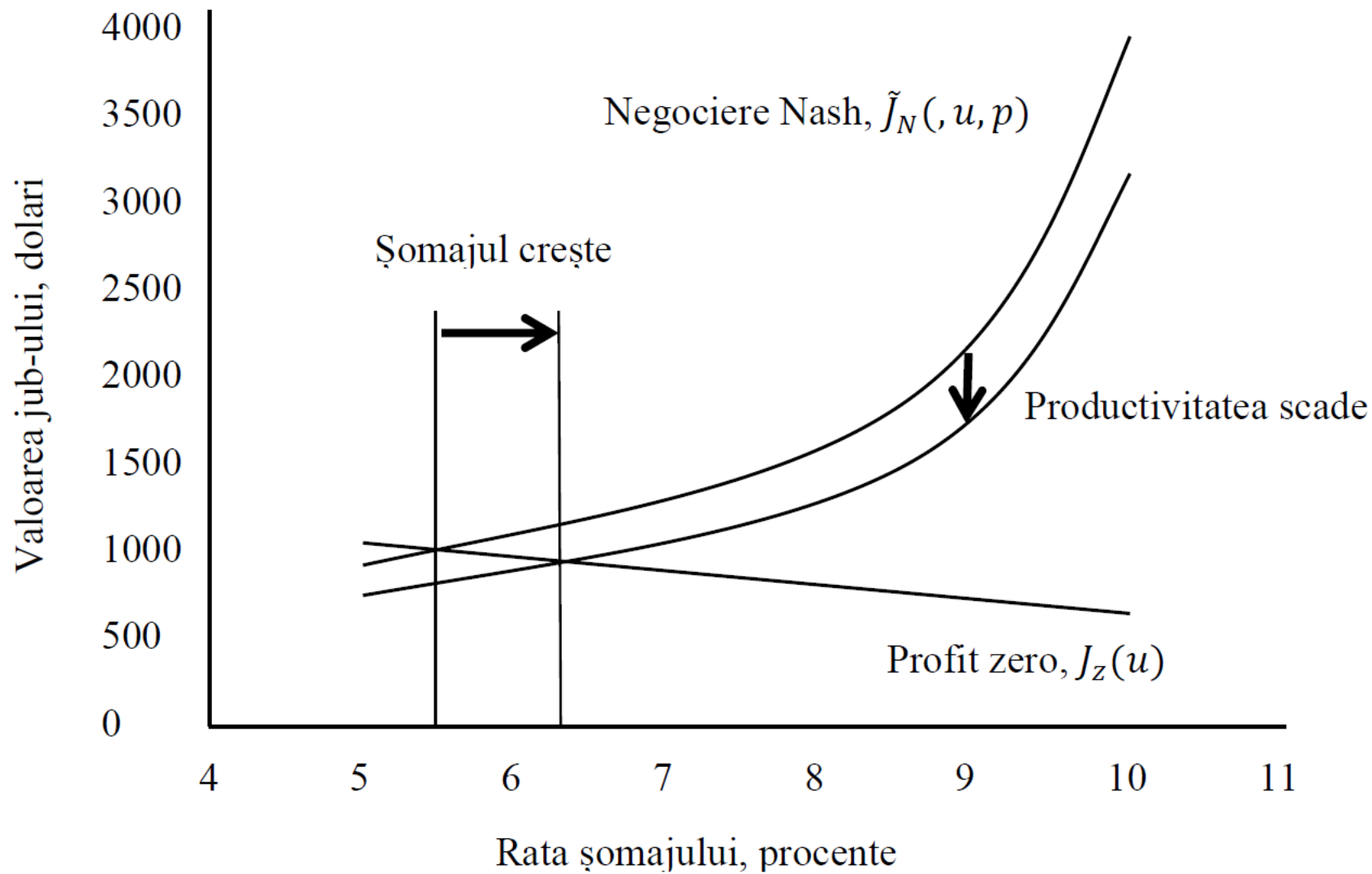
Din (1) și (2) rezultă:

$$\hat{u}_t^P = -x_{2t} \frac{\sigma + \varphi}{\gamma_1} \quad (3), \text{ unde } x_{2t} = (y_t - y_{2t}^*)$$

$$\hat{u}_t^R = -x_{2t} \frac{\sigma + \varphi}{\gamma_1} (1 + c_p c_{xef}) + c_p c_{xef} \mathcal{L}^y \frac{\sigma + \varphi}{\gamma_1} \quad (4)$$

Din (2), (3) și (4) rezultă:

- în lipsa normelor, un gap dat al producției (x_{2t}) va genera o deviere a inflației de la inflația anticipată ($\pi_t - \beta E_t\{\pi_{t+1}\}$) și un gap al ratei șomajului (\hat{u}_t^P);
- în prezența normelor, același gap al producției (x_{2t}) va genera aceeași deviere a inflației de la inflația anticipată ($\pi_t - \beta E_t\{\pi_{t+1}\}$), dar va produce un gap al ratei șomajului diferit (\hat{u}_t^R), comparativ cu cel care apare când normele nu sunt prezente. În mod particular, dacă normele sunt prezente, aceeași variație în producție generează o variație mai mare a ratei șomajului comparativ cu situația în care normele nu sunt prezente. Cu alte cuvinte, normele influențează relația dintre inflație și șomaj.

Sursa: Hall (2011)

Salariul real

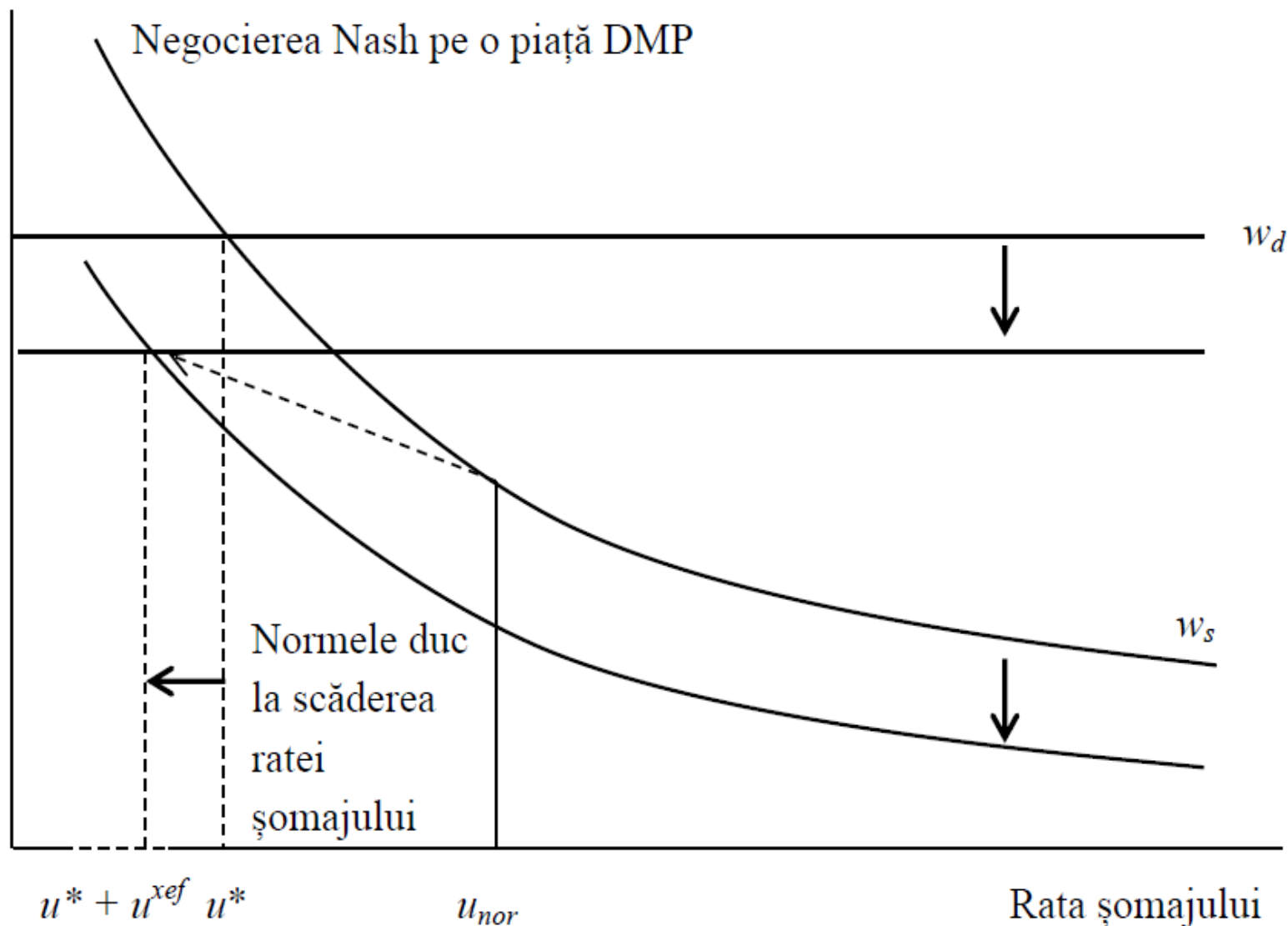

Fig. 14: Corelația dintre salariul real și rata șomajului când există norme

Salariul real

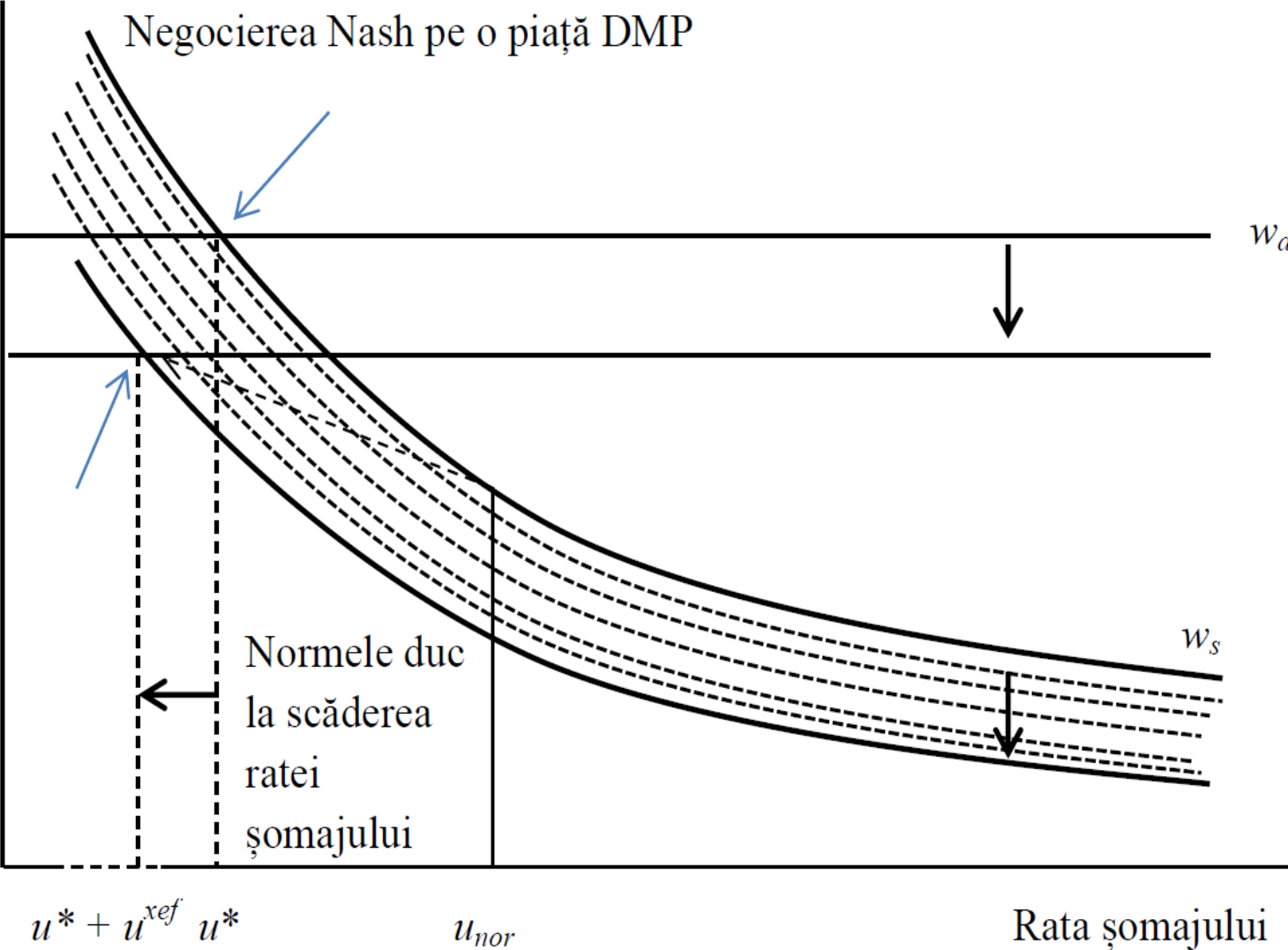

Fig. 14: Corelația dintre salariul real și rata șomajului când există norme

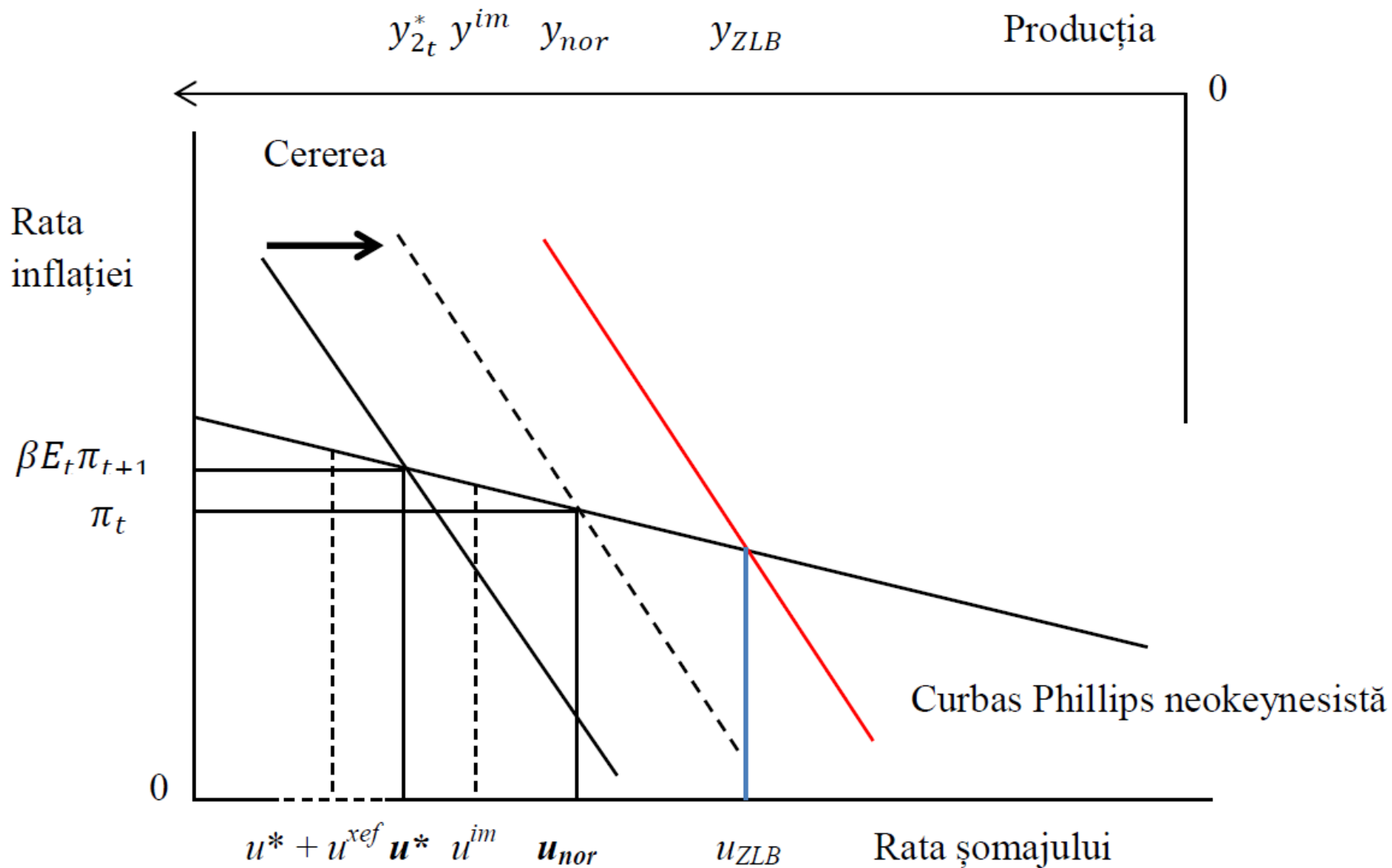

Fig. 15: Rata inflației și modificările în rata șomajului când există norme

- Cu cât mai mare este u_{nor} , cu atât mai mari sunt rezervele de eficiență (ineficiențele), măsurate sub forma u_t^{xef} , când economia ajunge la potențial
- Implicit, cu atât mai mare va fi diferența dintre nivelul ratei șomajului în perioada de boom și nivelul ei în perioada de criză
- Pe de altă parte, dacă u_{nor} este relativ mică, cu atât mai dificil va fi pentru firme să atingă nivelul de ocupare care indică o perioadă viitoare de vremuri bune

- Mărimea lui u_{nor} este stabilită în mod endogen în procesul continuu de alegeri libere ale agenților economici.
- Când ajung la concluzia că rata șomajului este suficient de scăzută, cvasitotalitatea agenților economici își schimbă percepțiile privind valoarea și riscul, precum și atitudinile față de risc.
- La nivelul astfel identificat al ratei șomajului, percepția că urmează vremuri bune se generalizează printre antreprenori

Concluzii

- Când cererea scade suficient pentru ca rata dobânzii de politică monetară să fie zero și rata șomajului este semnificativ mai mare ca u_{nor} , politicile de relaxare cantitativă trebuie menținute până ce rata șomajului scade la nivelul u_{nor} . Modelul nostru dă o bază pentru ca politicile de forward guidance să fie legate de rata șomajului.
- Normele explică de ce inflația scade cu puțin sub ținta joasă și stabilă, în timp ce rata șomajului crește în mod persistent la niveluri relativ înalte